

DANH DÂY THÉP

Đề như vậy:

NHI-THIÊN-DU-ÔNG

Cholon

DÂY THÉP NÓI

Số 638

NHI-THIÊN-DU-ÔNG

DAI DU-OC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

CỦA BAN CAO THƯ THUOC CAO, ĐON, HOAN, TAN RẤT TUYÊN HIỆU NHU SAU NÀY

VỆ-SANH DƯỢC TỬ

(thuốc rượu NHI-THIÊN-DU-ÔNG)

Thuốc rượu của tiệm Nhi-Thiên-Du-Ông là một thứ thuốc rượu rất quý, do nơi tiệm chính ở tại Quảng-Đông gọi lại; thiên niên trường thọ đoạt tạo hóa chi công, xưa nay chẳng có thuốc rượu nào mà bổ dưỡng hơn thiên niên hóa huyết mạch, cường tráng tinh thần, cho bằng thứ thuốc rượu này. Hễ uống có thường thì một mấy hồng nhàn; gái trai già trẻ, bốn mùa đều dùng được, thật nó là bá bổ Thánh-dược; công hiệu như thần.

Nếu uống thuốc rượu này thường thì dạng tiêu trừ bá bệnh tinh-thần, khương kiện, định dương toàn thân; khai tị kiến-vị, máu me đều đặn, nước da mịn-màng; những người mà tiền-thiên bất túc, hậu-thiên bất điều, thì nên uống nó cho thường mà bổ dưỡng.

Đàn bà mà vàng da ốm yếu thì nên dùng nó, hoặc muốn an thai bảo-sản, thì uống thứ thuốc rượu này khỏi lo hậu-hoạn.

Ấy là một thứ thuốc V-Sanh rất nên bổ dưỡng.

SÂM NHUNG BỒI NGUYÊN VỆ SANG HUÂN

Thuốc bổ NGUYÊN DƯƠNG GIA SÂM NHUNG. Thuốc uống này là một phương thuốc của Tiên-Thánh để lại quán ngày, hễ uống 1 hườn thì tinh thần

thần là sự chế luyện phải phép, lại dùng vị Bắc-Lô-Nhưng và nhơn sâm, thật là đại bổ nguyên thần. Bất cầu là đàn ông đàn bà mà uống được thì khí huyết vận hành, tay chân mạnh mẽ; thật là một phương tư bổ rất hay đó. Bốn Đường mà tiệm được phương thuốc rất hay này thật là một vật báu, rồi lại chọn lựa các thứ dược liệu hạng nhất, tuân theo phép một nửa thì luyện ra cho thành cao, còn một nửa thì nghiền tán ra cho thiệt nhỏ hòa với sâm nhung và mật ong làm ra hườn.

Nin chur tôn hầy mua mà dùng thử, thì mới biết rằng bốn Đường khéo chọn Sâm nhung và các thứ dược liệu hạng nhất mà chế luyện rất tinh-hảo. Xin kể những chứng dùng được và cách dùng kể ra sau này: Đàn ông mà tiền-thiên hậu-thiên chẳng đủ, tinh thần hao kém, hoặc lo lắng nhiều việc mà tỷ vụ hư yếu hoặc thần chí bất định, hoặc bị trường phong hạ huyết, thì phải nấu trái táo đen lấy nước mà uống với thuốc.

Phẩm bổ học trò siêng năng học tập, tư lao quá độ, tinh-thần hao kém, từ chỉ mỗi một, cứ mỗi buổi sớm mai uống 1 hườn, chiều uống 1 hườn, bổ dưỡng lâu chừng nào thì tinh thần mạnh mẽ, học thức tất thông minh; còn những người hườn bốn lá lẳng đơng, hễ uống 1 hườn thì tinh thần

trắng kiện, uống được nhiều rồi, dần dần thể cả đêm cũng không biết mỏi. Những người hút quá độ, thần hư khí suy, đàm ngăn bắt khô-khê, thì phải dùng nước trà nóng mà uống thuốc.

Bất luận nam phụ lão ấu, khí huyết đều hư, hoặc già rồi mà thần suy khí yếu, gân cốt bại hoại, ăn uống chẳng ngon; hoặc bị hàng đàm ngan chặn hoặc trúng khí hư hàng mà phải sanh ho, thì phải dùng nước thuốc mà uống mà uống với thuốc. Đàn ông bị bạch trược, đàn bà bị bạch đới, hoặc đàn ông con trai nằm chiêm bao điên-dinh phải dùng nước trà mà uống với hườn thuốc, đàn ông thần-tinh đều lạnh, đàn bà mà tử-cung cũng lạnh thì rất khó mà kiem con, mỗi buổi sớm mai và chiều đều phải uống một hườn, uống với nước trà.

Đàn bà mới đẻ phải uống một hườn cho bổ nguyên-khí.

Đàn bà mà bị tiểu sản (nấm búp dẻ) thì khí huyết rất suy, hoặc đàn bà mới đẻ mà khí huyết kém hao, phải uống thuốc này với rượu, hoặc với nước gừng luộc.

Phẩm uống thuốc này thì phải coi chừng bệnh chứng nặng nhẹ thế nào; hễ nhẹ thì uống một lá hườn, còn nặng thì phải uống cho được lẩn, thì tự nhiên âm dương điều hòa, từ chỉ cường kiện, da thịt mịn màng, thần khí át trở nên mạnh mẽ.

Hễ uống thuốc hườn này thì phải cứ đồ chiêm niệm cũng là đồ hàng lãnh sống sót đến chừng nào ư.

Chư-tôn huê cổ, xin hầy nhìn cho thiệt chứ hiệu NHI-THIÊN-DU-ÔNG và ông PHẬT-MẬP, thì mới khỏi lầm.

Hộp kiến mỗi hộp 1 hườn lớn
già là... 1 \$00
Hộp kiến hai hườn nhỏ... 1 \$00
Hộp kiến 4 hườn nhỏ... 1 \$20
Hộp cây mun 2 hườn nhỏ... 0 \$60
Hộp cây mun 4 hườn nhỏ... 1 \$20

PHỤ-KHOA KIM-PIHUNG-HUON

Phẩm dơn-bà khác hơn dơn-ông thì chỉ có 2 dơn: 1° dươn kinh, 2° sanh-dê mà thôi. Nếu bầy muốn sanh con thì trước hết phải lo cho dươn kinh đều đặn. Nếu dươn kinh chẳng đều thì khó mà có thai cho được, ấy là phải nhiều, gốc rễ ngoài-câm, hoặc tại lo, rầu, buồn-bực, ru-huất trong lòng, làm cho khí huyết hao mòn, sanh nhiều chứng bệnh, đều căn do nơi dươn kinh không đều mà ra.

Tiếp tới đây, từ ngày dươn phương thuốc màu-nhiệm của ông TĐ truyền lại đến nay, hắng gần lòng quý cho đời, lựa những thuốc tốt, gia công chế ra mà làm hườn để trị cho các chứng bệnh dơn-bà đều đặn động hết.

Còn như bệnh thời mà thường uống thuốc này, thì khí huyết đầy đủ, chẳng lẽ sanh bệnh mà rồi sanh con

để cháu con nhiều, chỉ như dơn-bà có thai mà uống thuốc này thì lại dươn an thai bảo-sản, chứng sanh con ra lại động mạnh mẽ nữa, ấy là một phương thuốc rất hay, để trị các chứng bệnh dơn-bà hiệu nghiệm như thần đó.

Chủ trị các chứng kể ra sau này:

1° Dươn-kinh hoặc trời, hoặc sục, hoặc ít, hoặc nhiều;
2° Bạch đới, Bạch-dâm, ra hoai không dứt;
3° Dươn-kinh hoặc vàng dợt, hoặc đen bầm;
4° Khí huyết đều hư, dươn-kinh không có;
5° Hoặc dươn-kinh ra nhiều quá như muốn làm băng;
6° Dươn-kinh đi nghịch, sanh ra thổ huyết, trong bụng thì đau;
7° Thân thể chẳng yên, xây-xâm mặt mày, ăn uống không uen;
8° Đau lưng, mỏi cẳng, vàng mắt, ốm yếu;
9° Thái động chẳng yên, trong bụng đau hoai;
10° Đủ rồi ừ huyết mà đau, hoặc là nhao không ra.

Các dơn: Mỗi ngày phải uống 1 hườn, uống với nước trà. Còn dơn-bà để thì phải dùng nước dái con nít mà uống với thuốc.

Củ IN: Những đồ sống-sít, lạnh-lẽ, cùng là đồ rang nướng nóng-nảy độc-dã chẳng nên dùng.

Mỗi hộp 2 hườn giá là... 1 \$60

BÁNH CAM TỊCH

Tại nhà thuốc NHI-THIÊN-DU-ÔNG, Ông lương-y VI-TY-SANH, chọn các thứ thượng hảo dược-liệu mà bào chế ra như bánh, mọi ngon ngọt, để cho con nít ăn trừ các chứng cam-tịch, sát trùng hay lẩn.

Thường con nít hay có sanh trùng lẩn, nước da vàng, ốm yếu, bụng nổi gân xanh, đau bụng, lẩn biếng ăn, hoặc tiêu ra bọt;

Các chứng nói trên đây đều là bởi mang chứng cam-tịch mà ra.

Vậy nên làm thứ bánh này để cho những con nít và người lớn ăn có ích lẩn, có tráng lẩn thì nó tiêu ra, như không ư ương ư, mà tương ăn bánh này, mạnh tỷ-vị, da thịt càng tươi, nếu ăn dươn lâu chừng nào, thì càng ngày càng mập.

Chư-vị có mua thì hầy nhìn cho chắc cái nhãn Ông-phật hiệu NHI-THIÊN-DU-ÔNG, mới phải là thứ thật, kẻo lẩn thứ giả ăn vào thêm bực.

GIÁ LÀ

Mỗi gói mười... 1 \$10
Mỗi hộp 100... 0 \$90

CÔNG TÀN BÌNH CẢNG DU-ÔNG QUÀ CÔNG TY

Số 85-87 đường Marins — Cholon

Xin chiều cò

Đời thanh trị thái bình, thì con người sanh sống ra cũng đông đảo hơn khi trước hội phân, bởi vậy tôi đem thấy mỗi khi Saigon có bày chơi lễ, hoặc là cuộc chơi v.v. thì tôi nghĩ cho quý-khách ở ngoại-huyện Saigon chơi, mà không đi khách-qua ngoài, làm sự vui thành ra buồn. Bởi vậy chúng tôi mới lập ra một Tiệm-nghé, hiệu NAM-TRUNG KHÁCH-SÂN tại đường N° 101-103 gần bên góc Tiệm cầm-Dó Saigon. Phòng ở từ phía theo mặt đường đi, rộng rãi mát mẻ từ bên yên tĩnh, lại gần các lối đường xe lửa Chợ-Lớn, đường giữa, đường mé-sông, và xe Bình-hoa, xe Mỹ-tho rất tiện cho quý-khách khi lên xuống.

Cái xin quý-khách tưởng lẩn dươn-bang giúp cho chúng tôi bán vững thì ơn ấy ghi tạc hằng ngày.

Quản-Lý:
HIỆP và THẮNG.

ANGKOR MAISON PHU-TOAN

ĐỒNG GIẤY TÂY VÀ ANNAM

CHỤP HÌNH VÀ RƠI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

77-79 Rue Andrei Courtot (Maison Centrale)

CHIFFE & RESTAURANT HUAN-LAC

N° 39, Rue Schroeder. — SAIGON

Nhà hàng bán cơm tây của Bốn-hiệu đây, những người nấu ăn rộng là người thiện nghệ, khi trước có nấu cho mấy nhà hàng lớn có danh tiếng tại Saigon, nấu đồ ăn rất khéo rất ngon và rất kỹ lưỡng sạch sẽ lẩn, có thợ riêng làm các thứ bánh tây.

Mỗi buổi sớm mới có bán luôn đến khuya.

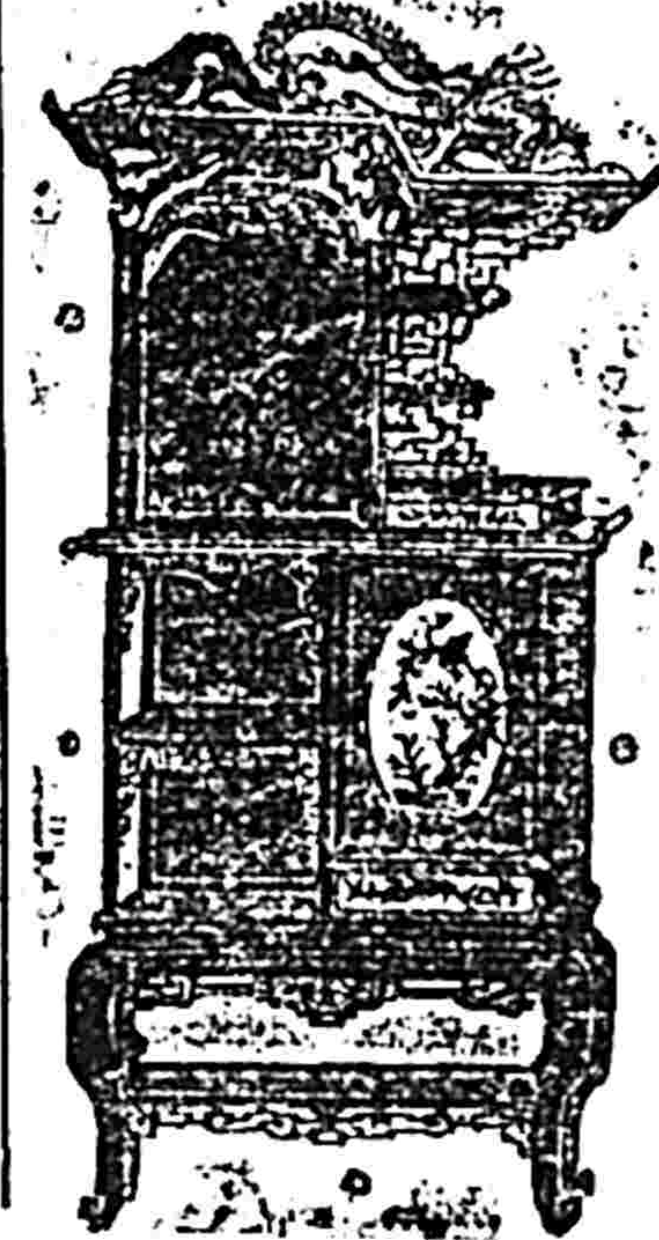
Nếu Quý-khách có dám tiệc chỉ, đầu gần đầu xa, hoặc ít hoặc nhiều, Bốn-hiệu cũng dám lẩn và sẽ rang làm cho vừa ý của Quý-khách.

Bốn-hiệu có trữ bán là một thứ rượu CHẮC-ĐỒ « Rivealtes » và rượu CHẮC-TRĂNG « Courtalet » nhân hiệu « CON BEO » màu đỏ nháy trên thùng Ba-rít « Barrique » là một thứ rượu CHẮC hạng nhất thiệt tốt và rất ngon hơn các thứ nhân hiệu khác, có danh tiếng bên xứ Bordeaux đã lâu đời, chur Quý-khách hầy uống thử một lần, sau mới rõ rượu CHẮC này thiệt ngon hơn các thứ nhân hiệu khác chẳng sai.

Nay kính mời.

TIỆM BÁN HÀNG BẮC

Đường Paul Blanchy số 11 và 13, gần nhà máy nước lạnh. — SAIGON

Kính trình quý ông, quý bà dươn-rô bốn tiệm mới nhận được nhiều món hàng ngoài Bắc gọi có như sau này:

Đồ dươn: Các kiện lư chọn, lư mắc tre, chân đèn, lục b nh cầm bông và chậu trồng kiêu văn vân...

Đồ cũn và đồ chạm lẩn bằng cây gỗ và tre: Sập cũn và chạm, tủ thờ và tủ đồ salon, các thứ lẩn cang ư và vắn, bình phong, thọ bình, hoành và khay, cùng các thứ ghế Salon ngồi chơi trọi bộ (1 bản, 2 trang kỷ và 4 ghế, và thứ ghế salon thường (1 bản và ghế).

Đồ lẩn theo kiêu kim thời và thanh nhả.

Đồ thêm: Giắt giường, nập bàn, tranh, áo gối và các thứ đồ chưng trong nhà lẩn rất tin sảo và bán giá hạ hơn các tiệm khác.

Như quý ông, quý bà ở Lục-Châu có về chơi Saigon xin mời các ngày quá bộ lại coi, như muốn mua hoặc đặt bốn tiệm, đã sẵn có đủ kiêu, và xin hết lòng tiếp rước.

Chủ nhân kính cáo.
PHUNG-VAN-XUÂN.

TIỂU-THUYẾT

Vì một chữ tình

(Tiếp theo)

Bác-Ái tình như vậy tưởng là kể hay, lại biết là kể trớ thì có ta mừng lẩn, nào đi Bắc-Kỳ ở chơi hai ba tháng, chừng trở về tới nhà thì nghe nói Xuân-Hoa chẳng đi đi lễ hội rồi, còn ở 20 ngày nữa thì tới lễ hội. Bác-Ái hầy tin như vậy, thì khúc cũng lố khố, mà cười cũng lố cười, ngờ-ngẩn hần-hoàn chẳng khác nào nghe sấm nổ bên tai, thấy sống đời trước mặt. Anh ta hồi sắp ở trong nhà coi ai lẩn chơi Xuân-Hoa, thì chứng nó nói chẳng rõ tên là Phạm-quang-Giao, con của bà Hương-chủ Hiệp ở bên làng Bình-Đức. Bác-Ái nghe tên Quang-Giao lại càng tức giận hơn nữa, tức là tức vì mình thương Xuân-Hoa, mà sao Xuân-Hoa lại chẳng chú đơai hôn, còn giận là giận Quang-Giao

chẳng nghĩ tình nghĩa đồng song, thiếu gì con gái sao lại nở đoạt chỗ mình chiếm mền.

Bác-Ái vào phòng năm đầu đầu; cha mẹ thấy con đi chơi mấy tháng, mà sao về nhà lại có sắc nào sâu, thì lo sợ nên theo hỏi thăm. Anh ta dối rằng đi dươn xa một mồi, cha mẹ tưởng thiệt nên để cho anh ta an nghỉ không hỏi han đến nữa. Đêm ấy anh ta nằm suy đi nghĩ lại, thì tức thiệt là đáng tức, song giận nghĩ giận không nhảm, vì tại mình muốn dợ cho chất Xuân-Hoa ý hiệp tâm đầu nên mới hóa ra cuộc dơ-dan, lẩn ấy tại nơi mình, chớ Quang-Giao nào có rố tâm sự của mình đâu, mà mình trách. Anh ta nghĩ như vậy rồi lại nghĩ mình ở gần Xuân-Hoa đã quen biết nhau, mà lại đã có tổ tình với Xuân-Hoa nữa, mà Xuân-Hoa không tỏ đầu chỉ yếu mền mình, còn Quang-Giao ở xa, thuở nay không nghe nói quen biết Xuân-Hoa, có lý nào lại biết Xuân-Hoa thương mà đi nói. Hầy là lúc mình vắn mặt, hai

dang ở nhà qua lại gặp nhau, người uốn lười, kẻ dươn tình, trộm ước thăm yêu rồi mới lẩn cuộc trăm năm tơ tóc.

Bác-Ái nghĩ đến đó thì trong lòng ăm ăm lấy lẩn khó chịu lẩn, tuy đã biết Quang-Giao không có lỗi gì, nhưng mà trong trí giận hằn hoài, cứ tìm kiếm coi tại cơ nào mà trai gái suy xét hết sức, mà thì không có mồi; đến canh khuya mới tỉnh nhảm mắt mà ngủ cho quên phước nỗi thăm sâu, mà hồ nhảm mắt thì thấy Xuân-Hoa với Quang-Giao ở chung với nhau một nhà, ăn ngồi cười nói với nhau, anh ta lại càng thêm oán.

Sáng bữa sau Bác-Ái thức giấc rừn mặt chẳng đơ rồi lại đứng dựa cửa sổ, miêng ngắm điệu thuốc, mắt ngó ra ngoài vườn, thấy một cặp chim trao-tráo dươn đứng trên nhánh rĩa lẩn và lẩn liêu với nhau, anh ta nhớ đến duyên phận dơ-dan thì lấy lẩn phiền muộn hết sức. Anh ta trở lại bàn ngồi

đờ nhứt-trình ra mà dợ, song mắt dươn từ nhứt-trình mà không thấy chur, cứ thấy Quang-Giao với Xuân-Hoa hoai. Anh ta giận mới lại ghé mà nằm, trong trí nghĩ thăm rằng mình thương yêu Xuân-Hoa, muốn vậy duyên can-lệ, kết tóc trăm năm, chẳng qua là muốn lẩn cho có ta được trọn đời hưởng cảnh an nhàn, nếm mồi hạnh phúc. Nay ông tơ bà nguyệt khiến cho lại xe giắt chớ khác, ấy là tại mình chẳng có duyên nợ với cơ ta, vậy mình cũng chẳng nên phiền. Quang-Giao tuy giàu chẳng bằng mình, nhưng mà anh ta là trai học giới, lại tánh nết ôn hòa, nếu Xuân-Hoa kết duyên thì trọn đời cũng không cực khổ, thôi mình cũng nên mừng giùm cho cơ ta. Mà hai người ưng kết tóc tơ xe dầy vậy chớ đã biết ý nhau trước rồi hay chưa, đã có thương nhau hay không? Bác-Ái hồi thăm như vậy rồi nhớ tới những lời đàm luận với nhau lúc còn ở tại trường, thì anh ta nghĩ Quang-Giao đi coi mắt, ngó thấy thấp thỏ

trai trong xứ xưa nay đi cưới vợ dợ vậy, chớ không bao giờ dợ ý dợ tình. Vì như hai dươn về ở với nhau may trên thuận dưới hòa, thì chẳng nói chi, còn như rừi kẻ trâu trắng người trâu đen, thì thân phận của Xuân-Hoa là thân phận dươn trọng đáng yêu, mới ra thế nào?

Bác-Ái nghĩ tới đó thì xôn xan trong lòng chịu không được, nên ăn cơm sớm mai rồi bên dươn dọn ghé dươn đi chợ Long-xuyên, tính qua viên Quang-Giao dươn, hỏi coi hai dươn đã biết nhau ý hiệp tâm đầu hay không mà dươn tính chuyện trăm năm tơ tóc. Ohe vừa ghé lại bên, Quang-Giao ngồi trong nhà dươn thấy lật dặt chạy ra mừng rồi rồi mời vào nhà. Quang-Giao hỏi bạn nấu nước trà mà dái bạn có giao. Bác-Ái ngó quanh quất rồi hỏi: — Bào đi chơi dươn dươn?

(Sưu sẽ tiếp theo).

Gordonnerie Tonkinoise

HỢP-THÀNH

PHAM-VAN-TAM, Propriétaire
117, Rue Albert 1er, 117 — DAKAO

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

Làm giấy tây, giấy annam lẩn da, và bọc nhùng, giết quay da, và quay nhùng đủ kiêu.

Nón lợp bằng nỉ, vải trắng, và vải kaki đủ thứ.

Giấy dươn ông có giấy dươn bà lẩn sur Mesure rất kỹ cang, mà giá lại rẻ hơn các nơi.

Bán hiệu cũng có trữ bán: các thứ ché ở ngoài Bắc mang vào, mới rất là thơm lẩn.

Xin quý khách chiển cổ đến, cần dươn mền chi thì bán hầy xin hết sức lẩn cho được với lẩn quý khách.

PHAM-VAN-TAM.
Kính mời.